

OSEBNI DOHODKI

Nizki, nižji, najnižji

Minimalni življenjski stroški znašajo, kot smo zvedeli v začetku junija, že 8.420 dinarjev na mesec, osebni dohodki pa le s težavo dohitevajo takšno naglo rast. Povprečni mesečni neto osebni dohodek na zaposlenega v bežigradskem gospodarstvu je v prvih treh mesecih letošnjega leta znašal 16.745 dinarjev. V primerjavi z lanskim povprečjem se je nominalno povečal za 0,6 odstotka, v primerjavi z enakim lanskim obdobjem pa je realno padel za 7,9 odstotka. Resolucija je predvidevala samo 7,5 odstotni padec. Resolucija predvideva tudi minimalni osebni dohodek (8.372 dinarjev) in povprečje (11.721 dinarjev).

Kar v štirih bežigradskih gospodarskih organizacijah združenega dela so v prvih treh mesecih letos delavci prejeli manjše osebne dohodke, kot jih bežigradska resolucija sploh dovoljuje pa tudi njihovo povprečje je bilo nižje od predvidenega. Zaradi čimboljše socialne varnosti delavcev in reševanja najnujnejših primerov, sta bežigradski občinski komite zveze komunistov in bežigradski občinski sindikalni svet v začetku junija povabila na delovni razgovor predstavnike družbenopolitičnih organizacij, delavskih svetov in poslovnih organov iz združenega dela s predstavniki vodstev družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Ljubljana Bežigrad. Razgovor je po svoji vsebini in udeležbi obetel precej, a je žal izvenel v prazno.

Po uvodni razpravi predsednika bežigradskega izvršnega sveta Jurija Zavra, ki je govoril predvsem o tekočih gospodarskih gibanjih s poudarkom na razporejanju dohodka in delitvi sredstev za osebne dohodke, se razpravljali iz združenega dela niso najboljše odrezale. Morda so se strinjali z ugotovitvami predsednika bežigradskega občinskega

skega sindikalnega sveta Eda Krofka, da mora biti vsako povečanje osebnih dohodkov tudi ekonomsko upravičeno. Niso pa opozorili na tiste vzroke iz svojih sredin, ki jim onemogočajo doseganje večjih proizvodnih in ekonomskih učinkov. Rezultat premajhne učinkovitosti so tanke kuverte, ki zagotavljajo le minimalno socialno varnost delavcem. Začaranega kroga tudi omenjeni sestanki ni uspel razvozlati. Bo že držala ugotovitev Jurija Zavra, da je dohodek poleg ekonomske in socialne tudi moralna kategorija, saj so samo v prvih treh letošnjih mesecih osebni dohodki v bežigradskem gospodarstvu dosegali takšne skrajnosti – od 6.587 do 102.102 dinarjev (prav ste prebrali: deset starih milijonov), ki ne morejo biti le rezultat boljšega ali slabšega dela.

UMETNI KAMEN – KAMIN

Pot nas je zato po sestanku vodila v tisto delovno organizacijo, kjer so po zbranih podatkih za prvo tro-mesečje izplačali najnižji osebni dohodek v občini – v delovno organizacijo Umetni kamen – Kamin. Pogovarjali smo se z ANTONOM ŠILJANČEM, direktorjem delovne organizacije in z VIDO PERNE, kadrovskega delavca. »Menda gre za napačne podatke,« smo ugotovili takoj na začetku. Najnižji osebni dohodek je bil izplačan za nepolni delovni čas. Poleg tega so v tej delovni organizaciji tudi opozorili, da so zaradi boljše izkoriščenosti delovnih pogojev uvedli prerazporeditev delovnega časa. Tako delajo pozimi, ko je dela manj in ko bi vsi občutljivi materiali – lepila in cementi – zamrzli, le po 140, 160 in 180 ur na mesec. Ker so plačani po opravljenem kvadratnem metru površine, so prejeli njihovi delavci – v glavnem so to pečarji, v prvih treh mesecih letos povprečno 17.000 dinarjev na mesec. Junija in

v poletnih mesecih, ko bodo opravili tudi 212 delovnih ur mesečno, bodo osebni dohodki tudi do 40 odstotkov višji. Najnižji bo znašal tako okoli 18.000 dinarjev. S takšno prerazporeditvijo so dosegli v tej delovni organizaciji tudi večjo produktivnost in boljše poslovne uspehe. Zato nad nižjimi zimskimi osebnimi dohodki, ki so zgolj sezonskega značaja, delavci niso zaskrbljeni.

LAGUNA

Tudi v Gostinsko prehranbenem centru Laguna smo ugotovili, da zabeleženi najnižji osebni dohodek (7.850 dinarjev) ni bil izplačan za polni delovni čas 182 ur mesečno. Kljub temu pa sta bila v prvih treh mesecih najnižji osebni dohodek in povprečje le malo nad resolucijsko predvidenimi v naši občini. Kopico vzrokov za tako nizke osebne dohodke so nam našli BOGO KAJIN, direktor te delovne organizacije, MATIJA PLUT, predsednik osnovne organizacije sindikata, META LAHARNAR, sekretarka osnovne organizacije ZKS in DUŠAN ČUČNIK, vodja proizvodnje. Strnili bi jih lahko v nekaj bistvenih. Izobrazbena struktura delavcev Lagune je zelo nizka. Osebnih dohodkov, ki so nižji od starega milijona, prejemajo nekvalificirani delavci. Zaradi nižje kupne moči ljudi je akumulativnost gostinstva predvsem pa obratov družbene prehrane, vse manjša. Do pred kratkim so ljudje svoje bone za malico vnovčili kar v Laguni delikatesi, namesto v restavraciji. Tudi cene mesa in mesnih izdelkov so v prvih treh letošnjih mesecih narastle za 14 in celo 55 odstotkov, gostinci pa so lahko svoje cenove čali samo za 18 odstotkov. Še vedno se otepajo s težavami pri nakupu kave, ki je poleg tega tudi zelo draga. Lani se je Laguna, ki poslovnega leta ni zaključil z rdečimi številkami, še otepala z izgubami in motnjami, ki jih je pokrila predvsem s lastnimi sredstvi rezervnega sklada. Poleg tega so od lanskega oktobra v živilski industriji, ker so le-ti strožji, je bilo tudi izostankov z dela letos več kot doslej. Bolj pa bi se morali potruditi tudi delavci sami in kot so ugotovili samokritično, se rezerve k boljšim poslovnim rezultatom skrivajo v boljši izbiri hrane in odnosu do strank.

Veliko si v Laguni obetajo od novega panožnega sporazuma o razporejanju sredstev za osebne dohodke, ki ga pripravljajo na gospodarski zbornici in ki bo končan jeseni. Poleti bodo pritegnili nove goste v atrij plave lagune tudi s plesi in z glasbo. Od 20. junija do 2. septembra nas bo zabaval vsak torek, sredo in četrtek in petek od pol šestih zvečer do pol polnoči trio Svet, na daleč pa bo prijetno dišal tudi žar.

VIDA PETROVČIČ

UMRL JE FRANC LESKOŠEK-LUKA

Slovo od velikega revolucionarja

Poslovili smo se od velikega revolucionarja, narodnega heroja Franca Leskoška-Luke, dolgoletnega sekretarja CK KP Slovenije, prvega poveljnika slovenske partizanske vojske, člana republiške in zvezne vlade ter člana sveta federacije.

Leskoškova bogata revolucionarna dejavnost se je odrazila tudi pri nas v Ljubljani, za Bežigradom, še posebno na območju takratne občine Ježice. Že od leta 1933 je imel tesne stike s komunisti z Ježice in Črnuč, to je od dne, ko je postal tajnik in kmalu nato predsednik pokrajinskega odbora kovinarskih delavcev Slovenije. Naši komunisti so z njim sodelovali pri ustanavljanju in organizaciji sindikatov kakor tudi pri stavkah, volitvah in partijskem delu na terenu in v tovarnah. Na njegovo pobudo je bil 4. maja 1941 razgovor o pripravah za ustanovitev odbora protimperialistične fronte, kasneje Osobodilne fronte za Ježico, na Titovi cesti 225, kjer je spominsko obeležje.

Te neposredne stike je tovariš Luka ohranjal tudi po vojni. Vse do svoje smrti je zelo rad zahajal med nas, na naše prireditve in srečanja ter nas spodbujal k delu. Kot predsednik republiškega odbora ZZZ NOV je leta 1966 podprl pobudo borčevske organizacije s Posavja o graditvi spominskega doma v Kumrovcu. Od takrat je bil v številnih delegacijah s Posavja, ki so obiskovale pobrateno borčevsko organizacijo v Kumrovcu.

Ob smrti Franca Leskoška-Luke so imele vse družbene politične organizacije iz Stožic in medvojni aktiv OF bivšega rajona Ježice žalno sejo na kateri je Miha Čerin obujal spomine na pokojnika. Po končani žalni seji je delegacija položila venec k spominski plošči na hiši Titova cesta 225. Združena delegacija borcev iz Kumrovcu in Stožic pa se je skupno z mladino udeležila pogreba v Celju, položila venec in držala častno stražo ter se tako poslovila od tovariša Luke.

DUŠAN REBOLJ

30 LET KRVODAJALSTVA

Najbolj požrtvovalnim so podelili priznanja in plakete

Občinska organizacija Rdečega križa je na Gospodarskem razstavišču organizirala svečano prireditev v počastitev 30-letnice krvodajalstva. Proslave so se poleg naših občinskih in krajevnih predstavnikov udeležili še predstavniki pobratene organizacije mestnega Rdečega križa z Reke in Staranzana pri stari Gorici ter predstavnik prijateljske organizacije Rdečega križa iz občine Beograd-Pallula. Pozdravni govor je imel polkovnik dr. Silvo Opačič.

Na prireditvi so podelili osem priznanj za krvodajalstvo in za dolgoletno plemenito delo pri razvijanju solidarnosti med ljudmi na področju krvodajalstva. Alojz Klanšek je dobil priznanje, ker je 210-krat daroval kri. Priznanja so dobili še: Slavica Robida, bivša predsednica občinskega odbora Rdečega križa; Nada Svetličič, sekretarka občinskega odbora Rdečega križa; občinski sekretariat za ljudsko obrambo; Rdeči križ iz mesta Staranzana in Reke ter občinska organizacija Rdečega križa iz Beograda Pallule in Bežigrada. Trije občani so dobili plaketo in priznanje, ker so darovali kri več kot 50-krat, trije so dobili značko in priznanje, ker so darovali kri 45-krat, 13 za 35-krat, 23 pa za 30-krat. Plaketo in priznanje je dobilo 24 občanov, ki so darovali kri 25-krat.

V lepem kulturnem programu so nastopili narodno zabavni ansambel Toneta Žagarja, študentska skupina iz Ljubljane in folklorna skupina Prosvetnega društva Savlje-Kleče. Pri organizaciji prireditve je pomagal Djallil Usman iz Indonezije, ki je zaposlen v Centru za proučevanje sodelovanja z deželami v razvoju in je tudi član naše občinske komisije za krvodajalstvo.

DUŠAN REBOLJ

S SAŠO LEVSTEK O NEZAPOSLENIH

400 Bežigradčanov išče delo

V naši občini so po zadnjih podatkih (konec maja) iskali delo 403 ljudje, in sicer 197 žensk in 206 moških. To število se bo takoj, ko se bodo zaprla šolska vrata, močno povečalo, saj se bodo v vrsto čakajočih postavili še novi maturanti in diplomanti srednjih, višjih in visokih šol.

Kaj je treba storiti, če išče delo ter kdo najdalj čaka na zaposlitev? O tem smo se pogovarjali z Sašo Levstek, svetovalko za zaposlitev bežigradske skupnosti za zaposlovanje.

»Najtežje se zaposlujejo; prodajalci, kemijski tehniki, elektrotehniki za jakit tok, gradbeni in lesni tehniki, medicinske sestre, kmetijski inženirji, profesorji primerjalne književnosti, diplomirani psihologi in akademski slikarji,« je povedala takoj na začetku Saša Levstek. »Težko pa najdemo delo še: šivilje ženskih oblač, administratorji, poljedeljsko živilno-rejski in strojni tehniki, vzgojiteljice, predmetni učitelji zemljepisa, višji sanitarni tehniki, socialni delavci, profesorji nemščine, diplomirani arhitekti in diplomirani farmaceuti,« je nadaljevala.

DENARNO NADOMESTILO

»Če iščete prvo zaposlitev, potem najprej dvignite delavsko knjižico. In to v tisti občini, kjer

imate stalno prebivališče. Dali vam jo bodo, če boste s seboj prinesli osebno izkaznico in zadnje originalno spričevalo oziroma diplomu. V delavsko knjižico vam namreč vpišejo, koliko izobrazbe imate,« je pojasnila.

In potem? Nato pa le pridite čim prej k nam, da vam bomo

skušali kar najhitreje preskrbeti zaposlitev. S seboj naj vsi brezposelni (tudi tisti, ki niso prvi iskalci zaposlitve) prinesejo delavsko knjižico, osebno in zdravstveno izkaznico, da bodo zdravstveno zavarovani. Pa še to. Iskalci prve zaposlitve ne dobivajo denarnega nadomestila,« je poudarila.

Komu pa pripada? »Le tistim, ki dela niso izgubili po svoji krivdi, pa so bili zaposleni vsaj devet mesecev brez prekinitve ali dvanajst mesecev s prekinitvami v zadnjem letu dni in pol.

Njim pripada denarno nadomestilo le 3 mesece. Kdor je delal od 30 do 50 mesecev, ga prejema pol leta; kdor je delal od 5 do 10 let, 9 mesecev, kdor pa ima več kot 10 let delovne dobe pa 12 mesecev. Denarno nadomestilo znaša 60 odstotkov povprečnega osebnega dohodka brezposelnega v preteklem letu. Prejema ga le v primeru, če se v 30 dneh, ko delo izgubi, prijavi na najbližji zavod za zaposlovanje. Ko preteče čas prijemanja denarnega nadomestila, brezposelnost pa na primer še vedno nima zaposlitve, tedaj ima pravico do denarne pomoči – Kdaj? »Če ima brezposelni zares težko zaposlilv poklic, če je na primer brezposeln zanosil-

la itd.« je povedala naša sogovornica.

DELO JE, DELA NI

V tem hipu vsak ključavničar, strugar, varilec ali čistilec takoj dobi delo. Manjkajo tudi poštarji, šoferji, nekvalificirani delavci.

V Sloveniji je približno 16 tisoč brezposelnih. Med poletnimi me-

seci, ko bo nova generacija mladosti prišla iz šol, se bo to število povzpelo na 20 do 25 tisoč. Na začetku letošnjega leta pa so slovenske delovne organizacije v svojih načrtih predvidevale, da bi lahko zaposlili 27 tisoč deincev. To pomeni, da bi se lahko zaposlili vsi, ki čakajo na delo. Ja, to je preprosta logika. Obveljala bi če ne bi vedeli (in to že leta in leta), da šolamo ljudi za takšne poklice, ki jih naše gospodarstvo in negospodarstvo ne potrebuje. Treba bo torej končno napraviti dolgotrajne kadrovske načrte in po teh potem usmerjati mlade za to ali ono študijsko smer, da ne bodo imeli visoke izobrazbe, potem pa bodo – kot sedaj – brez dela.

Seveda pa je pravilno usmerjanje mladega rodu v poklice, ki jih naša družba potrebuje, le delček iz palete, ki nas čaka v prihodnosti. Če hočemo zmanjšati število brezposelnih, predvsem pa bi morali vsi več in bolje delati in z večjo produktivnostjo zagotavljati tudi nova delovna mesta. In ne samo to! Treba je storiti vse, da bi delo nemoteno potekalo. Da bo dovolj surovin, da bo dobra organizacija dela, da bodo stroji izkoriščeni ves dan, ne pa samo eno izmedo itd.

NEVA ŽELEZNIK

Če iščete zaposlitev

Če ste Bežigradčan ali Bežigradčanica in iščete zaposlitev, potem se nemudoma odpravite na bežigradsko skupnost za zaposlovanje v Parmovo 32, v pritličje v sobo 19 ali 20. Oglasite se lahko pri dveh referentkah: pri Saši Levstek, če ste moški ali pri Ani Rigler, če ste ženska. Da pa ne boste zastojali hodili tja, če ne veste, kaj vse morate prinesiti s seboj, če iščete zaposlitev, ju lahko pokličete tudi po telefonu: n. c. 321-041: interna 23 (za brezposelne ženske), interna 24 (za brezposelne moške).

